

GONIEC KRAKOWSKI

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalty 45 mm) po 36 groszy. Dla poszukujących pracy po 20 groszy. „Marginesowe” po złotych 3.— za 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalty 45 mm).

Rok IV.

Nr. 166.

Kraków, niedziela 19/poniedziałek 20 lipca 1942.

Nadesłane, a nie zamówione przez Redakcję reklamy będą zwracane autorom jedynie wówczas, gdy dołączone zostaną znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. Prenumerata miesięczna 4.50 Zł. z odnośnikiem do domu 5 Zł. Na prowincji dopłata porta. Konto czekowe: Warszawa 658.

Woroszyłowgrad zajęto szturmem

Z głównej kwatery Führera, 18 lipca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje 17-go lipca:

Po trwających kilka dni zaciętych walkach piechota niemiecka zdobyła dziś szturmem największe miasto w donieckim rejonie przemysłowym Woroszyłowgrad. Znaczne części tego miasta stoją w płomieniach.

Obsadzone obecnie przez wojska niemieckie miasto Woroszyłowgrad leży w Zagłębiu Donieckim, w tej części Ukrainy, gdzie istnienie kopalń węgla oraz żelaza i manganu umożliwiało szybki rozwój przemysłu.

W r. 1928 miasto liczyło jeszcze 45.000 mieszkańców i nazywało się wówczas Ługańsk. W ciągu drugiej „pięciolatki” forsowano założenie przemysłu zbrojeniowego i

ludność miasta wzrosła na 220.000 mieszkańców.

Nazwa miasta została zmieniona na Woroszyłowgrad ku czci marszałka Woroszyłowa, który się urodził w tym mieście.

Warsztaty rzemieślnicze i budowle przemysłowe oparły charakter tej okolicy oraz wygląd miasta.

Fabryki, wysokie piece, przewody wysokiego napięcia, koleje i drogi zajęły obrzynie przestrzenie okolicy i zamieniły dawny step w gęsto zaludniony okręg przemysłowy.

Odpowiednio liczna ludność robotnicza mieszkała wokół miasta, skutkiem czego, obok wielkiego przemysłu, powstało wiele mniejszych i pomocniczych gałęzi przemysłu.

W tej to okolicy Woroszyłowgrad

odgrywał doniosłą rolę, jako punkt centralny.

Dzięki zapasom antracytu w mieście powstały odlewnie żelaza, fabryki maszyn, fabryki lokomotyw, zakłady elektryczne i zakłady emaljiowania. Przemysł zbrojeniowy, który składał się z odlewni żelaza, zakładów przeróbki rudy, walcowni i kuźni, zaopatrywał w pierwszym rzędzie flotę czarnomorską oraz południowe twierdze. Poza to wzniesiono wielkie koksownie, gazownie i fabryki brykietów. Gęsta sieć dróg łączyła miasto z innymi miastami przemysłowymi zagłębia Donieckiego, a kolej z Millerowa do Gorkówki nawiązała połączenie z liniami komunikacyjnymi północ-południe Rostów—Moskwa i z linia Rostów—Charków.

Ropę naftową miasto otrzymuje z Gorkówki, dokąd prowadzi rurociąg naftowy z Rostowa.

Linie kolejowe dostarczały węgiel i wyroby przemysłowe do wnętrza kraju, do Rostowa, Taganrogu, Mariupola nad Donem i dalej nad morze Azowskie, gdzie ładowano je na okręty. Miasto leży nad zlewiskiem dwóch małych rzek i jest oddalone od Donca o 16 km.

bitwie pod Charkowem, oraz formacja wojsk chorwackich.

Niespodziewanym wypadem pospieszny

Atak na konwój brytyjski u zachodniego wybrzeża Afryki.

Niemieckie łodzie podwodne zatopiły dalszych 17 okrętów aljanców, pojemności 115.000 t. — Znaczny udział wojsk sojuszniczych w walce na Wschodzie.

Z głównej kwatery Führera, 18 lipca. Naczelna komenda niemieckich sił zbrojnych komunikuje w dniu 17 lipca:

Na południowym odcinku frontu wschodniego pospieszne formacje ścigają bolszewików na wschód od Dońca w kierunku na dolny Don. Przekroczono linię kolejową, prowadzącą z Zagłębia Donieckiego do Stalingradu. Pomiędzy pospiesznie formacjami, operującymi na tyłach i głęboko na flance bolszewików oraz nacierającymi frontalnie oddziałami piechoty, znajdują się liczne dywizje bolszewickie, które silnie zmieszane i w wielu wypadkach zupełnie rozbite starają się przedrzeć ku wschodowi. Wszystkie te próby rozbiły się dotychczas wśród znacznych krwawych strat dla bolszewików.

Lotnictwo nieprzerwanymi atakami wspierało nacierające pospieszne formacje, nie dopuszczając do zorganizowanego odwrotu wszędzie tam, gdzie bolszewicy zaczęli ustępować. W porze dziennej i nocnej atakowano w nalotach wysoko-pułapowych, niższych i nurkowych kolumny maszerujących wojsk, obiekty komunikacyjne i linie dowożące posiłki.

W wielkich operacjach na południowym odcinku biera udział w wybitnej mierze wojska sprzymierzone. Od dnia 29 czerwca po stronie niemieckiej walczy jedna armia węgierska. Od pierwszych dni lipca w walce przeciwko armjom Tymoszenki uczestniczy armia włoska, do której należy również włoski korpus ekspedycyjny, czynny na wschodnim froncie od sierpnia 1941 r., korpus armii rumuńskiej, odznaczony już w

Turecki okręt zatopiony przez brytyjską łódź podwodną.

Ankara, 18 lipca. Koło wybrzeża Syrii angielska łódź podwodna storpedowała i zatopila turecki okręt cysternę „Antares”, pojemności 3723 ton, płynący z balastem z Aleksandrii do Haify.

Członkowie załogi okrętu po swym wyjściu na ląd opowiadali, że bez trudności mogli stwierdzić angielską przynależność łodzi podwodnej, która w czasie ataku płynęła na powierzchni morza.

Rozpaczliwy apel Moskwy do ludności Z. S. R. R.

Korespondenci angielscy z Moskwy o sytuacji Sowietów.

Sztokholm, 18 lipca. Korespondenci moskiewscy dzienników londyńskich — jak wynika z doniesienia sprawozdawcy londyńskiego dziennika „Svenska Dagbladet” — oceniają jednogłośnie sytuację Związku Sowietów jako poważną.

Korespondent moskiewski „Timesa” donosi, iż terenów obecnie zagrożonych, nie

Angielscy jeńcy wojenni we Włoszech.

Nasza ilustracja przedstawia jeden z licznych transportów okrętowych angielskich jeńców wojennych z Afryki północnej, które są wylądowywane w rozmaitych portach włoskich.

Działanie nowych rodzajów broni.

Kopenhaga, 18 lipca. Duński dziennik „National Tidende” przynosi następujące sprawozdanie z pobytu w zdobytym Sewastopolu:

„Mielismy sposobność koło fortu Gorkij oglądać działanie nowego rodzaju broni niemieckiej, jakkolwiek ze zrozumiałych powodów nie oglądaliśmy jej na własne oczy. Tajemnicza broń numer I: specjalne działo, nazwane również miotaczem, jest czymś w rodzaju skoncentrowanego moździerzka, którego kaliber musi być potwornych rozmiarów. Działo to swemi pociskami tak wstrząsnęło całym tym fortem, wykutym w skałę, że baterje bojowe, oraz sprzęt wojenny zostały złamane jak słomki. Pociski wybuchowe tajemniczej broni numer II, obsługiwanej przez pionierów, rozdzierały płyty pancerne grubości 25 cm, jakgdyby były zrobione z blachy. Z pośród 500 członków załogi tego fortu tylko 40 uratowało życie, dzięki ucieczce przez tajne korytarze”.

można oddać z takim samym spokojem, jak obszarów, które wpadły w ręce Niemców w zeszłym roku w czasie wielkiego odwrotu, połączonego z walkami. Obszar, z jakiego można się obecnie wycofać, nie narażając w najpoważniejszy sposób całego wyniku wojny, jest bardzo ograniczony. Niebezpieczeństwem byłoby przecenianie siły oporu ZSRR pod względem wojskowym, gospodarczym i politycznym. Należy zdać sobie jasno sprawę, że tylko najenergiczniejsza decyzja wciągnięcia do rozgrywki jak najszybszego zmobilizowania wszystkich stojących do dyspozycji sił aljantów, może stanowić ratunek w tej poważnej sytuacji.

Prasa londyńska poświęca w dalszym ciągu niezmiernie wiele uwagi wydarzeniom na wschodnim froncie. Drukuje ona obszernie sprawozdania swoich korespondentów w Sztokholmie i Moskwie, w których jednogłośnie wyrażany jest pogląd, że przebieg wypadków kształtuje się w dalszym ciągu niekorzystnie dla Sowietów, które pod „straszliwym naciskiem niemieckim” zmuszone są w dalszym ciągu cofać się i ustępować.

„Daily Mail” podkreśla, że sytuacja dla Sowietów jest krytyczniejsza, niż w jakimkolwiek okresie czasu od bitwy koło Moskwy w listopadzie z. r.

Moskiewska służba informacyjna, nie będąc w stanie już dłużej ukrywać powagi sytuacji, wystosowała rozpaczliwy apel do ludności sowieckiej. „Niebezpieczeństwo jest bardzo groźne — brzmi apel — kraj nasz przeżywa ciężkie dni. Niemcy poprzez góry zwłok naszych żołnierzy kroczą ku wschodowi i południowemu wschodowi. Żadamy od czerwonej armii, aby zamknęła im drogę i powstrzymała ich wojska bez względu na cenę. Nasi wojownicy muszą 10-krotnie powiększyć swoje siły”.

Wiadomość o ciężkich klęskach na froncie wschodnim spowodowała coraz silniejszą depresję sowieckiej kolonii w Szanghaju. Przybrała ona takie rozmiary, że tamtejsze organa sowieckie widziały się zmuszone do podjęcia energicznej walki z „defetyzmem”. Postanowiono utworzyć specjalne oddziały, mające za zadanie likwidowanie ohwiejnych i wylamujących się z pod dyscypliny bolszewików, których liczba miała ostatnio silnie wzrosnąć.

Dyplomatyczny współpracownik „Timesu” pisze, iż sytuacja rządu sowieckiego nie pozostawia żadnych wątpliwości co do istoty sytuacji wojskowej. W oświadczeniach pod adresem zagranicznych korespondentów prasowych zwrócono uwagę na fakt, iż rezerwy bynajmniej nie trzeba uważać za wyczerpane, przyczem armia sowiecka nie może bez końca odstępować terenów, nie narażając temsamem swej siły bojowej. Od aljantów żąda się wszczęcia wielkiej akcji: apele do ludności nacechowane są powagą i ostrzejszym, aniżeli kiedykolwiek, tonem. Na południowym odcinku frontu bolszewicy zmuszeni są do szybszego cofania się „aniżeli pierwotnie tego oczekiwali”.

Stany Zjedn. zrywają stosunki konsularne z Finlandją.

Sztokholm, 18 lipca. Według doniesienia Reutera z Waszyngtonu, Stany Zjednoczone zerwały wszelkie stosunki konsularne z Finlandją.

Powyzszy krok nie oznacza jednak zerwania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Stanami Zjednoczonymi i Finlandją.

